

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Horologium aeternae sapientiae

Seuse, Heinrich

[Paris], [zwischen 1480 und 1489 oder um 1485-90]

[Capitulum] ii

[urn:nbn:de:bsz:31-293072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-293072)

Eya queso veni et tu amica mea veni intra cordis mei
reclusoriū tibi soli reservatum. amore tuo velut deco-
re roseo adornatum. Veni inq̄ et ibi inebriemur con-
solationis tue vberibus ⁊ fruamur cupitis amplexibz

Igitur ex his et similibus frequēter accidit vt cor su-
um pre amoris vehemētia sensibiliter quodam modo
feruere inciperet. et motu ac pulsu vehemētissimo vim
amoris proderet. et per alta suspiria ardoꝝ ignite ca-
ritatis aperiret. Et q̄admodū infantulus nūdū loquēte
aptus in gremio mātris positus. matri letabūde arri-
dere cupit: et motu capitis ac gestu tocū corporis ap-
plaudere nititur. sic et cor istius in medio ventris eius
ad presentiam tante maiestatis quodā modo gestiēdo
exultabat et desiderio suo ignito vehemēter prout po-
terat dilecti sui presentiam demonstrabat. dicebatq; ver-
bis mentalibus ad sponsam suam diuinā sapientiam
voce gratulabunda. Tu cordis mei nobilissima ipe-
rix. regina speciosissima et gratiaz oīm largitrix. In
te habeo diuicias et gloriā. delicias et oīm bonorū
copiam. et quiddā optabile est per te michi est. Et hoc
suauiter ruminans statim cepit vultus eius hilaresce-
re. cor iubilare. anim⁹ exultare. et pre exultatione. prū-
pere in hanc vocem. Super salutem et oēm pulcritudi-
nem dilexi sapientiam et pposui pro luce habere illā.
venerūt m̄ oia bona pariter cū illa. Sapie vii. b.

Qualiter cristi passio sit preambula ad cognitioēz diuinitatis
Et qualē formā xps cōtraxit ex acerbitate sue passiois. ca. ii.
Interea dū hec agerent discipulū assūpta ad
deū fiducia suā quā despōsauerat sicā talit̄
alloq̄t dicēs. O amantissima sapiētia q̄ sola
pfecti nosti cordis naturā amorosi. tu mani-
feste scis q̄ neō potest amare incognitū. Igit̄ ex quo re-
q̄ris vt te solū diligā ⁊ dilectū cūctis amabile reddā. da
ergo m̄ apli⁹ cognoscē vt q̄ iubēs ⁊ docēs valeā adiplē.

Sapientia Processus emanatiois creaturay a sū-
ma rez vertice deo scdm ordinē nature fit per descen-
sū ex pfectioibz ad iperfectioza, qz oēa rez pfectio-
nes ordine quod a sūmo rez cardie deo descēdūt. Ipe
aūt hō naturaliter ab iserioribz incipiēs z gradati as-
cendens in diuinay proficit cognitionem rez. Unde si
ad diuinitatis cognicionē puenire desideras restat vt
per assūptā humanitatē z humilitatis passioē tāq̄ p
viā regiā gradati ascendere ad altioza discas. **Disci-
pulus.** O eterna sapia que de excelso throno a regali
bz sedibz de corde eterni patris in hanc vallē miserie te
inclinasti. z triginta tribz annis exiliū huius mundi ptu-
listi. quicquid nimis caritatē qua gen^o humanū dilexisti p
amarissime passionis et mortis tue misterium ostendere
voluisti. Per hanc mortis tue ineffabilē caritatē te ob-
secro ex intimis visceribz quatin^o te in ostendere digne-
ris in forma z dispositione amantissima. quā ex amaris-
sime passionis tue dolore contraxisti. **Sapientia.**

Quanto ex magnitudine amoris z doloris i morte pal-
lens offuscationē quād̄ appereo mortifera difformioz:
tanto cordi amozoso z menti bñ disposite ero amabi-
lior. Nā sicut amans naturaliter reamari appetit sic et
ab amato amoris sui manifestationē requirit. qz amor
inclusus nulli nisi amanti est cognit^o. Unde z amātes z
fueuerūt conatibz quibz possunt signa z indicia dilec-
tionis ab amatis expetere. Et plerūqz cōtigit q̄ tacete
lingua vim amoris inclusi dispositio. pōit super iducta.
z qd̄ in corde lateat signa pnuñciāt exteriora. Nōnū
q̄ etiā contigit vt illud qd̄ in amato nō amantes inde
corz iudicant id amātes tāq̄ singularit̄ decoz extollāt.
Discipulus. In amore qd̄ huius mundi vt asseris ita eē
veracit̄ cognosco. Sed quod i hoīe crucifixo hoc eē pos-
sit mundū clare video. qz licet in amato huius mundi nō
nūq̄ inueiatur quod etiā amāti displiceat. sunt tñ alia

plura amori congrua q̄ videntē delectant. Hic autē
dilectus dolore mortis deformat⁹ quomodo amabilis
videri possit non intelligo. cuius nimirū amori contra
ria magis videat dispositio cū tot⁹ ex liuore sordeat ex
terius interiusq̄ marcescat ex dolore. et neq̄ speciem
neq̄ decorem vllum oculis amantium exhibeat. sed
plen⁹ dolore ⁊ miserius existat. Quomodo ergo tu di-
cis amabilem quem euidentia facti ostendit esse mise-
rabilem. **S**apientia **V**eri amatores non multū de
spina q̄ rosa gignit curant dū modo rosa habeant quā
desiderant. nec vere sapiētes scrinia pulcra ⁊ deaurata
que tū in se vilia continent. capsulis vilissimis p̄ferūt.
que preciosissima ornamenta inclusa abscondant. Sic
sponse hui⁹ mundi specieten⁹ quedā dulcia suauiatq̄ of-
ferunt. posteri⁹ autē quasi regulus venena diffundunt.
Exterius colore roseo. niueo candore relucēt. interi⁹
autē putredine virulenta ⁊ sanie ac spurcicia plene sūt.
Verbis diligunt. factis autē vt frequent⁹ infidelitatem
ostendunt. At contra aīe tue spōsa eterna sapia exteri⁹
q̄b̄ secundū faciē humilis abiecta ⁊ despicabilis puta-
tur. interius autē bine lucis eclīnio decorat. Caro ex-
teri⁹ mortua apparet. sed fulgor dīnitatis q̄ non videt
interi⁹ lucet. Caro videtur misera. sed latet qualis sit
glificata. Si credis vilia: crede ⁊ magnifica. Talis est
dilectus quē sic a foris deformatū cernis. vt si daretur
ipsū in decore suo: vel ad momentū videre necesse eēt
te ex lucis amenitate. ex faciei pulcritudine. ex gaudio
rū imensitate deficere. cū nullus hō possit illū videre ⁊
vivere. prima petri 1. b. Ipse est ei in quē desiderant an-
geli prospicē. Porro exterior mortificati corporis dis-
positio ac forma nō est deformitas censenda. vt tu pu-
tas. Sed magna formositas. quia non qualis apparet
qui videtur attendere debes: sed qualis perpeius sit ⁊
vnde. ⁊ propter quid. Si queris vnde constat. q̄ ex iu

miā caritate ⁊ dilectione. Si propter quid: certū ē. q̄a
propter te: vt sua deformitate te formosū faceret. suo li
uore te sanaret. sua morte perhēnis vite tibi imorta
litate tribueret. Sic ergo dilectū amoris oculo respici
endo. videbis plenū caritate et dilectione qui non so
lū verbis amauit vt nonnullē dilectrices: sed ⁊ factis
se diligere cōprobauit. qz in mortē et vsqz ad mortem
dilerit. Sic igitur patet q̄ exterioris hoīs forma ⁊ dis
positio quā ex passionis ⁊ mortis acerbitate contraxit
magis ē amoris expressiua: q̄ difformitatis indicatiua
Nec obstat si hoc ei qui nō amat nō videat. qz lippiis
vel infirmis oculis odiosa est lux: q̄ puris ē amabilis.

Discipulus. Vere ⁊ indubitāter sic est. ⁊ beati oculi
qui sic vident. q̄a hoc nō est oīm: sed paucorū. id est ser
uide amantiū. fallax proinde grā ⁊ vana est pulcritu
do. puerbioz vltio. Nec immerito stultus reputabitur:
qui secundū faciē ⁊ nō secundū veritatē amat. Nā q̄a
falsū p̄vero recepit. ideo fructu optato carebit. **S**a
pientia. **A**d rediūinā igitur sēper tue menti salubrē
passionis mee ip̄rimendā memoriā. amorisqz mei artē
atqz materiā āpliorē prebendā deuotissime auribz ei⁹
q̄dā de ea passione breuiter replicabo.

De quibusdā christi passionibz. **E**t qualiter verus amator se
debet eis conformare. **E**t quare deus p̄ talē mortē genus hu
manū redemit.

Capitulum tertium.

ANTE diē festū pasche vltia cena iā facta cū
discipulis instāte t̄p̄e trāsit⁹ mei ex h⁹ mundo
ad prēz egressus cū vñdeci abū i mōtē oliue
ti vbi fact⁹ i agonia cū pliri⁹ orassē. ⁊ itellige
rē tā crudelia tormētoz gnā n̄ iā iminē tūc fact⁹ ē su
dor me⁹ sicut gutte sanguis decurrētis i terrā. Vir enī
credibile eēt alicui hōi viuētī sub celo q̄les angustias ⁊
quā vehementes ⁊ tribiles mortis p̄ssuras natura deli
cata mortē horrendo in eius presentia. tunc persensit.

B 2